

ΒΙΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Έκτακτο Διδακτικό Προσωπικό

(1) ΓΕΝΙΚΑ

ΣΧΟΛΗ	Κοινωνικών και Πολιτικών Επιστημών		
ΤΜΗΜΑ	Πολιτικής Επιστήμης και Διεθνών Σχέσεων (ΠΕΔΙΣ)		
ΕΠΙΠΕΔΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Προπτυχιακό		
ΚΩΔΙΚΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	ΠΕ7040Υ	ΕΞΑΜΗΝΟ ΣΠΟΥΔΩΝ	Η
ΤΙΤΛΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ	Βία και Πολιτική		
ΑΥΤΟΤΕΛΕΙΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ <i>σε περίπτωση που οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται σε διακριτά μέρη του μαθήματος π.χ. Διαλέξεις, Εργαστηριακές Ασκήσεις κ.λπ. Αν οι πιστωτικές μονάδες απονέμονται ενιαία για το σύνολο του μαθήματος αναγράψτε τις εβδομαδιαίες ώρες διδασκαλίας και το σύνολο των πιστωτικών μονάδων</i>	ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΕΣ ΩΡΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	ΠΙΣΤΩΤΙΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ	
Διαλέξεις	3	1,6	
Ατομική Εργασία με παρουσίαση		1,2	
3 Πρόοδοι (αντί εξετάσεων)		2,1	
Τελικές Εξετάσεις		2,3	
Σύνολο		≈5	
<i>Προσθέστε σειρές αν χρειαστεί. Η οργάνωση διδασκαλίας και οι διδακτικές μέθοδοι που χρησιμοποιούνται περιγράφονται αναλυτικά στο (δ).</i>			
ΤΥΠΟΣ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ γενικού υποβάθρου, ειδικού υποβάθρου, ειδίκευσης γενικών γνώσεων, ανάπτυξης δεξιοτήτων	Ειδίκευσης γενικών γνώσεων		
ΠΡΟΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ:	Κανένα		
ΓΛΩΣΣΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ και ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ:	Ελληνική		
ΤΟ ΜΑΘΗΜΑ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΑΙ ΣΕ ΦΟΙΤΗΤΕΣ ERASMUS	ΝΑΙ		
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ (URL)	https://eclass.uop.gr/courses/1273/		

(2) ΜΑΘΗΣΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Μαθησιακά Αποτελέσματα

Περιγράφονται τα μαθησιακά αποτελέσματα του μαθήματος οι συγκεκριμένες γνώσεις, δεξιότητες και ικανότητες καταλλήλου επιπέδου που θα αποκτήσουν οι φοιτητές μετά την επιτυχή ολοκλήρωση του μαθήματος.

Συμβουλευτείτε το Παράρτημα Α

- Περιγραφή του Επιπέδου των Μαθησιακών Αποτελεσμάτων για κάθε ένα κύκλο σπουδών σύμφωνα με το Πλαίσιο Προσόντων του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης
- Περιγραφικοί Δείκτες Επιπέδων 6, 7 & 8 του Ευρωπαϊκού Πλαισίου Προσόντων Διά Βίου Μάθησης και το Παράρτημα Β
- Περιληπτικός Οδηγός συγγραφής Μαθησιακών Αποτελεσμάτων

Σκοπός του μαθήματος είναι να προσφέρει στους φοιτητές μια θεωρητική και περιπτωσιολογική επισκόπηση του φαινομένου της πολιτικής βίας, επιτρέποντάς τους να εξοικειωθούν με τις έννοιες, τις αιτίες, τις μορφές και τις εκφάνσεις της πολιτικής βίας στη σύγχρονη εποχή.

Στο τέλος του μαθήματος, οι φοιτητές αναμένεται να διαθέτουν τις παρακάτω δεξιότητες:

- **Γνώση και Κατανόηση**
 - Εξοικείωση με τα ρεύματα σκέψης και τα ερωτήματα που απασχολούν την ακαδημαϊκή κοινότητα και τους φορείς λήψης αποφάσεων.
 - Κατανόηση των ποικίλων αιτιών που οδηγούν άτομα ή ομάδες στη χρήση βίας για την προώθηση πολιτικών στοχεύσεων.
 - Κατανόηση των διαφορών και των ομοιοτήτων μεταξύ διάφορων μορφών, φορέων, στρατηγικών και αποτελεσμάτων πολιτικής βίας.
- **Δεξιότητες και Ικανότητες**

- Δυνατότητα αναγνώρισης και κατηγοριοποίησης φαινομένων πολιτικής βίας.
- Εξοικείωση με την έρευνα σε πρωτογενή βιβλιογραφία.
- Ικανότητα διασύνδεσης θεωρίας-παραδείγματος.
- Ικανότητα κριτικής ανάλυσης πολιτιστικών απεικονίσεων φαινομένων πολιτικής βίας.

Γενικές Ικανότητες

Λαμβάνοντας υπόψη τις γενικές ικανότητες που πρέπει να έχει αποκτήσει ο πτυχιούχος (όπως αυτές αναγράφονται στο Παράρτημα Διπλώματος και παρατίθενται ακολούθως) σε ποια / ποιες από αυτές αποσκοπεί το μάθημα;:

Αναζήτηση, ανάλυση και σύνθεση δεδομένων και πληροφοριών, με τη χρήση και των απαραίτητων τεχνολογιών

Προσαρμογή σε νέες καταστάσεις

Λήψη αποφάσεων

Αυτόνομη εργασία

Ομαδική εργασία

Εργασία σε διεθνές περιβάλλον

Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον

Παράγωγή νέων ερευνητικών ιδεών

Σχεδιασμός και διαχείριση έργων

Σεβασμός στη διαφορετικότητα και στην

πολυπολιτισμικότητα

Σεβασμός στο φυσικό περιβάλλον

Επίδειξη κοινωνικής, επαγγελματικής και ηθικής

υπευθυνότητας και ευαισθησίας σε θέματα φύλου

Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής

Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής

σκέψης

.....

Άλλες...

.....

Το μάθημα θα βοηθήσει τους φοιτητές να διευρύνουν τις εξής δεξιότητες:

- **Εργασία:** Αυτόνομη εργασία, Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής, Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης, Εργασία σε διεπιστημονικό περιβάλλον, Ικανότητα χρήσης γραπτού λόγου, Ανάπτυξη Επιχειρήματος
- **Γραπτές εξετάσεις:** Άσκηση κριτικής και αυτοκριτικής, Προαγωγή της ελεύθερης, δημιουργικής και επαγωγικής σκέψης, Ικανότητα χρήσης γραπτού λόγου

(3) ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ

Το μάθημα παρουσιάζει τις θεωρίες για την πολιτική βία, δίνοντας έμφαση στα φαινόμενα πολιτικής βίας πέρα από τον συμβατικό πόλεμο, όπως οι εξεγέρσεις, η τρομοκρατία, οι επαναστάσεις, η κρατική βία και η γενοκτονία. Παράλληλα, το μάθημα εξετάζει τις πολιτικές, ιδεολογικές, κοινωνικές, φιλοσοφικές/ηθικές αιτίες και αιτιολογήσεις της πολιτικής βίας και τις συγκρίνει με άλλες μορφές πολιτικής δράσης. Το μάθημα, επίσης, μελετά τη στρατηγική λογική της βίας και διερωτάται πότε και γιατί η βία αποδίδει.

Το μάθημα χωρίζεται σε δύο μέρη. Στο πρώτο μέρος, μελετάται η χρήση πολιτικής βίας «από τα κάτω». Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζονται παραδείγματα προσφυγής στη βία για την επίτευξη πολιτικών στόχων από τη θέση του αδύναμου σε μια ανυπαράθεση. Τα παραδείγματα αυτά εξετάζονται υπό τη μορφή «κυμάτων», στη βάση της θεώρησης του David Rapoport για τα τέσσερα «κύματα πολιτικής βίας» (αναρχικό, αντι-αποικιακό, νέο-αριστερό, θρησκευτικό), ενώ παράλληλα τίθεται ο προβληματισμός για τα επόμενα χαρακτηριστικά του αναδυόμενου πέμπτου κύματος.

Στο δεύτερο μέρος, το μάθημα επικεντρώνεται στη βία «από τα πάνω». Μεταξύ άλλων εξετάζονται η επαναστατική—και δη η μετα-επαναστατική—βία και η κρατική καταστολή στο πλαίσιο δικτατορικών καθεστώτων και σύγχρονων αυταρχικών ημι-δημοκρατιών, συμπεριλαμβανομένων ακραίων μορφών κρατικής βίας, όπως τα βασανιστήρια και η γενοκτονία.

Θεματικές ενότητες:

Μάθημα	Θεματική	Προτεινόμενη βιβλιογραφία	Ταινίες / Ντοκιμαντέρ
1 ^ο	Πότε η πολιτική συναντάει τη βία; εισαγωγή στην έννοια, τις μορφές και τους φορείς της πολιτικής βίας	Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα: Σερντεδάκις, Ν. (2009). Ο Charles Tilly για την Πολιτική της Συλλογικής Βίας. <i>Εντός Εποχής</i> (47), 4-5. Arendt, H. (2000). <i>Περί Βίας</i> (Β. Νικολαΐδου-Κυριανίδου, μετ.). Αθήνα: Αλεξάνδρεια. 65-165 Δημητρίου, Σ. (2003). <i>Μορφές Βίας</i> . (κεφ. 2) Αθήνα: Σαββάλας. Φεραγιόλι, Λ. (1985). <i>Βία και Πολιτική</i> . Αθήνα: Στοχαστής, 17-45 L' Heuillet, H. (2016). Η τρομοκρατία από πολιτική σκοπιά, ή η	

		<p>υπέρβαση των ορίων του πολέμου. Στο <i>Στις πηγές της τρομοκρατίας: Από τον κλεφτοπόλεμο στις επιθέσεις αυτοκτονίας</i>. Αθήνα: Πόλις, 25-51</p> <p>Schmitt, C. (1988). Η έννοια του πολιτικού. Αθήνα: Κριτική.</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα: Tilly, C. (2003). <i>The politics of collective violence</i>. Cambridge: Cambridge University Press., 1-54</p> <p>Apter, D. E. (Ed.) (1997). Political Violence in Analytical Perspective. In <i>The legitimization of violence</i>. New York: Palgrave Macmillan. 1-32</p> <p>Kalyvas, S. N. (2003). The ontology of “political violence”: action and identity in civil wars. <i>Perspectives on Politics</i>, 1(3), 475-494.</p>	
2 ^ο	<p>Η στρατηγική λογική της βίας:</p> <p>γιατί οι αδύναμοι καταφεύγουν στη βία και γιατί ενίοτε οι ισχυροί ηττώνται</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα: L' Heuillet, H. (2016). Η τρομοκρατική λογική. Στο <i>Στις πηγές της τρομοκρατίας: Από τον κλεφτοπόλεμο στις επιθέσεις αυτοκτονίας</i>. Αθήνα: Πόλις, 75-81</p> <p>Goodwin, J. (2009). Η «σχεσιακή» προσέγγιση του Charles Tilly για την τρομοκρατία. <i>Εντός Εποχής</i>(47), 6.</p> <p>Richardson, L. (2008). <i>Τι θέλουν οι τρομοκράτες</i>. Αθήνα: Μοτίβο Εκδοτική. 59-182</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα: Arreguin-Toft, I. (2001). How the Weak Win Wars: A Theory of Asymmetric Conflict. <i>International Security</i>, 26(1), 93-128.</p> <p>Merom, G. (2003). <i>How democracies lose small wars: state, society, and the failures of France in Algeria, Israel in Lebanon, and the United States in Vietnam</i>. Cambridge: Cambridge University Press. 33-80</p> <p>Weinstein, J. M. (2006). The Strategies of Rebel Groups. In <i>Inside rebellion: The politics of insurgent violence</i>. Cambridge: Cambridge University Press. 163-296</p> <p>Abrahms, M. (2008). What terrorists really want: Terrorist motives and counterterrorism strategy. <i>International Security</i>, 32(4), 78-105.</p> <p>Pape, R. A. (2003). The strategic logic of suicide terrorism. <i>American Political Science Review</i>, 97(3), 343-361.</p>	
Η ΒΙΑ στην ΠΟΛΙΤΙΚΗ του ΑΔΥΝΑΜΟΥ			
3 ^ο	<p>Ιχνηλατώντας τη μη-κρατική βία στη σύγχρονη εποχή:</p> <p>τα τέσσερα κύματα του David Rapoport</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα: Neumann, P. R. (2016). <i>Οι Νεόι Τζιχαντιστές: Ισλαμικό Κράτος, Ευρώπη και το επόμενο κύμα τρομοκρατίας</i>. Αθήνα: Διάμετρος. 19-50</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα: Rapoport, D. C. (2004). The four waves of modern terrorism. In A. K. Cronin & J. M. Ludes (Eds.), <i>Attacking Terrorism: Elements of a Grand Strategy</i> (pp. 46-73). Washington, DC: Georgetown University Press</p> <p>Harrow, M. (2008). Inside a wave of terrorism: The dynamic relation between terrorism and the factors leading to terrorism. <i>Journal of Global Change and Governance</i>, 1(3), 1-18.</p> <p>Rasler, K. & Thompson, W.R. (2011). Looking for waves of terrorism. In Rosenfeld, J. E. (Ed.) <i>Terrorism, identity, and legitimacy: the four waves theory and political violence</i>. London: Routledge. 13-29</p>	
4 ^ο	1^ο κύμα 	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα: Νετσάγιεφ, Σ. (2011). <i>Η κατήχηση του επαναστάτη</i>. Αθήνα:</p>	Sacco & Vanzetti

	<p>«Αναρχικό» κύμα:</p> <p>από την «έμπρακτη προπαγάνδα» της Narodnaya Volya, στην «τέχνη της δολοφονίας» της αναρχικής διεθνούς και τον «αναρχικό στρατό» του Nestor Makhno</p>	<p>Πανοπτικών, 19-32</p> <p>Λένιν, Β. Ι., Λούξεμπουργκ, Ρ., & Τρότσκι, Λ. (2007). <i>Για την Ατομική Τρομοκρατία, τη Βία και την Επανάσταση</i>. Αθήνα: Δ. Κοροντζής.</p> <p>L' Heuillet, H. (2016). Αναρχισμός: Οι θεωρητικές βάσεις της τρομοκρατίας. Στο <i>Στις πηγές της τρομοκρατίας: Από τον κλεφτοπόλεμο στις επιθέσεις αυτοκτονίας</i>. Αθήνα: Πόλις, 119-170</p> <p>Ελευθεριάδου, Μ. (2022). <i>Ριζοσπαστικοποίηση</i>. Αθήνα: Ευρασία, 84-7</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Hubac-Occhipinti, O. (2016). Anarchist Terrorists of the Nineteenth Century. In Chaliand, G., & Blin, A. (Eds.) <i>The History of Terrorism: From antiquity to ISIS</i>. Berkeley: University of California Press. 113-131</p> <p>Aydinli, E. (2008). Before Jihadists There Were Anarchists: A Failed Case of Transnational Violence. <i>Studies in Conflict & Terrorism</i>, 31(10), 903-923.</p> <p>Jensen, R. (2004). Daggers, rifles and dynamite: anarchist terrorism in nineteenth century Europe. <i>Terrorism and Political Violence</i>, 16(1), 116-153.</p> <p>Fleming, M. (1980). Propaganda by the deed: Terrorism and anarchist theory in late nineteenth-century Europe. <i>Studies in Conflict & Terrorism</i>, 4(1-4), 1-23.</p>	<p>(1971)</p> <p>Land and Freedom (1995)</p> <p>V for Vendetta (2005)</p> <p>Πατέρες και γιοί (Ιβάν Τουργκένιεφ)</p> <p>Οι δαίμονισμένοι (Φιόντορ Ντοστογιέφσκι)</p>
5 ^ο	<p>2^ο κύμα «Αντι-αποικιακό» κύμα:</p> <p>ο εθνικο-απελευθερωτικός αγώνας της Αλγερίας</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Bonaparte, L. (2009). Μεταξύ Ανεξαρτησίας και Επανάστασης. Στο <i>Διεθνής Τρομοκρατία</i>. Αθήνα: Κέδρος. 82-121</p> <p>Galula, D. (2009). <i>Ο αντεπαναστατικός πόλεμος</i> (Δ. Παυλάκης, μετ.). Αθήνα: Οδυσσεύς. 43-100</p> <p>Λιβιεράτος, Δ. (2006). <i>Η Αλγερινή Επανάσταση</i>. Αθήνα: Κουκίδα</p> <p>Ελευθεριάδου, Μ. (2022). <i>Ριζοσπαστικοποίηση</i>. Αθήνα: Ευρασία, 87-90</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Roberts, N. (2004). Fanon, Sartre, violence, and freedom. <i>Sartre Studies International</i>, 10(2), 139-160.</p> <p>Fanon, F. (2007) Concerning Violence (The Wretched of the Earth). In Lawrence, B. B., & Karim, A. <i>On violence: A reader</i>. Durham: Duke University Press. 78-100</p> <p>Merom, G. (2003). <i>How democracies lose small wars: state, society, and the failures of France in Algeria, Israel in Lebanon, and the United States in Vietnam</i>. Cambridge: Cambridge University Press. 83-151</p> <p>Connelly, M. (2001). Rethinking the Cold War and decolonization: the grand strategy of the Algerian war for independence. <i>International Journal of Middle East Studies</i>, 33(2), 221-245.</p> <p>Gortzak, Y. (2009). Using Indigenous Forces in Counterinsurgency Operations: The French in Algeria, 1954–1962. <i>Journal of Strategic Studies</i>, 32(2), 307-333.</p>	<p>The Battle of Algiers (1966)</p> <p>Hors la loi (2010)</p> <p>Black Skin, White Mask (1997)</p> <p>Apocalypse Now (1979)</p> <p>Michael Collins (1996)</p>
6 ^ο	<p>3^ο κύμα κύμα της «Νέας—επαναστατικής</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Φεραγιόλι, Λ. (1985). Τρομοκρατία και Κρίση του Όψιμου Καπιταλισμού. Στο <i>Βία και Πολιτική</i>. Αθήνα: Στοχαστής, 47-64</p> <p>Tilly, C. (2007). <i>Κοινωνικά κινήματα 1768-2004</i>. Αθήνα:</p>	<p>State of Siege (1972)</p> <p>Carlos</p>

	<p>—Αριστεράς»:</p> <p>η προσπάθεια της δυτικής ακρο-αριστεράς να σώσει τον Τρίτο Κόσμο και να αλλάξει τη Δύση εκ των έσω</p>	<p>Σαββάλας, 163-183</p> <p>Vague, T. (1997). <i>Η ομάδα Μπαάντερ-Μάινχοφ: η RAF και η ένοπλη πάλη στη Γερμανία 1963-1993</i>. Αθήνα: Ελεύθερος Τύπος.</p> <p>Sommier, I. (2011). <i>Η επαναστατική βία: Οργανώσεις, διαδικασίες, αδιέξοδα</i> (Α. Παπασταύρου, μετ.): Σαββάλας. 36-110</p> <p>Bonanate, L. (2009). Επίθεση στην Καρδιά της Ευρώπης. Στο <i>Διεθνής Τρομοκρατία</i>. Αθήνα: Κέδρος. 162-197</p> <p>Ελευθεριάδου, Μ. (2022). <i>Ριζοσπαστικοποίηση</i>. Αθήνα: Ευρασία, 90-4</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Meinhof, U. (2008). <i>Everybody Talks About the Weather... We Don't: The Writings of Ulrike Meinhof</i>. New York: Seven Stories Press. 234-248</p> <p>Della Porta, D. (2006). Social movements, political violence, and the state: a comparative analysis of Italy and Germany. Cambridge: Cambridge University Press. 23-54, 83-135</p> <p>Karmon, E. (2005). <i>Coalitions Between Terrorist Organizations: Revolutionaries, Nationalists And Islamists</i>. Leiden: Martinus Nijhoff Publishers. 59-196</p>	<p>(2010)</p> <p>The Baader-Meinhof Complex (2008)</p>
7 ^ο	<p>4^ο Κύμα «Θρησκευτικό» κύμα:</p> <p>η εκδίκηση της θρησκείας στο πρόσωπο της ισλαμιστικής πολιτικής βίας</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Gray, J. (2004) Η αλ Κάιντα και η νεωτερικότητα Αθήνα: Μεταίχμιο. 17-78</p> <p>L' Heuillet, H. (2016). Θρησκεία και πολιτική υπό το πρίσμα του μηδενισμού. Στο <i>Στις πηγές της τρομοκρατίας: Από τον κλεφτοπόλεμο στις επιθέσεις αυτοκτονίας</i>. Αθήνα: Πόλις, 281-304</p> <p>Neumann, P. R. (2016). <i>Οι Νέοι Τζιχαντιστές: Ισλαμικό Κράτος, Ευρώπη και το επόμενο κύμα τρομοκρατίας</i>. Αθήνα: Διάμετρος. 51-78</p> <p>Girard, R. (2017). <i>Βία και Θρησκεία</i>. Αθήνα: Νήσος. 9-50</p> <p>Ελευθεριάδου, Μ. (2022). <i>Ριζοσπαστικοποίηση</i>. Αθήνα: Ευρασία, 95-126</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Rapoport, D. C. (1988). Messianic sanctions for terror. <i>Comparative Politics</i>, 20(2), 195-213.</p> <p>Sedgwick, M. (2004). Al-Qaeda and the nature of religious terrorism. <i>Terrorism and Political Violence</i>, 16(4), 795-814.</p> <p>Barkun, M. (2011). The fourth terrorism wave: is there a religious exception?. In Rosenfeld, J. E. (ed.) <i>Terrorism, identity, and legitimacy: the four waves theory and political violence</i>. London: Routledge. 93-102</p> <p>Pedahzur, A. & Perliger, A. (2011). The Fourth Wave: comparison of Jewish and other manifestations of religious terrorism. In Rosenfeld, J. E. (Ed.) <i>Terrorism, identity, and legitimacy: the four waves theory and political violence</i>. London: Routledge. 103-111</p>	<p>The Looming Tower (Hulu, 2018)</p> <p>Jihad: The Men and Ideas Behind Al-Qaeda (PBS, 2007)</p> <p>The Secret History of ISIS (2016)</p> <p>Jihad 2.0 (2015)</p> <p>The Jihadist (2021)</p> <p>Caliphate (2020)</p> <p>The State (2017)</p>
8 ^ο	<p>Προς ένα 5^ο κύμα;</p> <p>ποιος θα διαδεχθεί τη θρησκευτική</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Neumann, P. R. (2016). <i>Οι Νέοι Τζιχαντιστές: Ισλαμικό Κράτος, Ευρώπη και το επόμενο κύμα τρομοκρατίας</i>. Αθήνα: Διάμετρος. 79-184</p> <p>Ελευθεριάδου, Μ. (2022). <i>Ριζοσπαστικοποίηση</i>. Αθήνα: Ευρασία, 127-140</p>	<p>Mr. Robot (2015–) (1^{ος} κύκλος)</p> <p>Mr. Robot (2015) (1ος κύκλος)</p>

	πολιτική βία;	<p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Simon, J.D. (2011) Technological and lone operator terrorism: prospects for a Fifth Wave of global terrorism. In Rosenfeld, J. E. (Ed.) <i>Terrorism, identity, and legitimacy: the four waves theory and political violence</i>. London: Routledge. 44-65</p> <p>Kaplan, J. (2007). The fifth wave: The new tribalism? <i>Terrorism and Political Violence</i>, 19(4), 545-570.</p> <p>Kaplan, J., & Costa, C. P. (2014). On tribalism: Auxiliaries, affiliates, and lone wolf political violence. <i>Terrorism and Political Violence</i>, 26(1), 13-44.</p> <p>Celso, A. N. (2015). The Islamic State and Boko Haram: Fifth Wave Jihadist Terror Groups. <i>Orbis</i>, 59(2), 249-268.</p> <p>Auger, V. A. (2020). Right-Wing Terror: A Fifth Global Wave? <i>Perspectives on Terrorism</i>, 14(3), 87-97.</p> <p>Rapoport, D. C. (2021). The Capitol attack and the 5th terrorism wave. <i>Terrorism and Political Violence</i>, 33(5), 912-916.</p>	<p>Documenting Hate: New American Nazis (2018)</p> <p>Germany's Neo-Nazis & the Far Right (2021)</p> <p>American Insurrection (2022)</p>
	Η ΒΙΑ στην ΠΟΛΙΤΙΚΗ του ΙΣΧΥΡΟΥ		
9 ^ο	<p>Η Επανάσταση:</p> <p>όταν οι αδύναμοι καταλαμβάνουν το κράτος: η Ιρανική Επανάσταση</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Tilly, C. (1998). Σύγκρουση, Εξέγερση και Επανάσταση. Στο <i>Οι ευρωπαϊκές επαναστάσεις, 1492-1992</i>. Αθήνα: Ελληνικά Γράμματα. 21-56</p> <p>Λένιν, Β. Ι. (1964). <i>Τι να κάνουμε</i>. Αθήνα: Θεμέλιο.</p> <p>Thiebaut Azadech, K. (2006). <i>Η Ισλαμική δημοκρατία του Ιράν</i>. Αθήνα: Κριτική</p> <p>Ρούσσο, Σ. (2022) <i>Εξέγερση και Επανάσταση στη Μέση Ανατολή</i>, Αθήνα: Gutenberg</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Tilly, C. (1978). Revolution and Rebellion. In <i>From mobilization to revolution</i>. New York: Random House. 189-222</p> <p>Keddie, N. (1995). Can Revolutions be Predicted: Can Their Causes be Understood?. In <i>Iran and the Muslim world: resistance and revolution</i>. London: Palgrave Macmillan. 13-33</p> <p>Abrahamian, E. (1980). Structural causes of the Iranian revolution. <i>MERIP Reports</i> (87), 21-26.</p> <p>Arjomand, S. A. (1986). Iran's Islamic Revolution in comparative perspective. <i>World Politics</i>, 38(3), 383-414.</p>	<p>Persepolis (2007)</p> <p>Septembers of Shiraz (2015)</p> <p>Iran 1979: Anatomy of a Revolution (2019)</p>

10°	<p>Η κρατική βία:</p> <p>βία και καταστολή από τα δικτατορικά καθεστώτα στην Λατινική Αμερική μέχρι τις σύγχρονες «αυταρχικές ημι-δημοκρατίες»</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Malaparte, C. (2009). <i>Η τεχνική του πραξικοπήματος</i>. (κεφ. 13-15) Αθήνα: Ιωλκός.</p> <p>Πουλιαντζής, Ν. (2006). Το Φασιστικό Κράτος. Στο <i>Φασισμός και δικτατορία: Η Τρίτη Διεθνής αντιμετώπιση στον φασισμό</i>. Αθήνα: Θεμέλιο. 329-398</p> <p>Gorokhovskaia, Y. & Linzer, I. (2022). Το μακρύ χέρι του αυταρχισμού. <i>Foreign Affairs</i> (Hellenic Edition). https://bit.ly/3PxaAy6</p> <p>Slater, D. (2018). Μετά την δημοκρατία. <i>Foreign Affairs</i> (Hellenic Edition). https://bit.ly/3BuZEen</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Grietens, S. C. (2016). <i>Dictators and their secret police: Coercive institutions and state violence</i>. Cambridge: Cambridge University Press. 17-61</p> <p>Johnston, H. (2012). State violence and oppositional protest in high-capacity authoritarian regimes. <i>International Journal of Conflict and Violence (IJCV)</i>, 6(1).</p> <p>Mason, T. D., & Krane, D. A. (1989). The political economy of death squads: Toward a theory of the impact of state-sanctioned terror. <i>International Studies Quarterly</i>, 33(2), 175-198.</p> <p>Rector, J. L. (2003). Reform Turns to Revolution, 1958-73. In <i>The history of Chile</i>. New York: Palgrave Macmillan. 155-183.</p> <p>Correa, C. (2007). Waterboarding Prisoners and Justifying Torture: Lessons for the US from the Chilean Experience. <i>Human Rights Brief</i>, 14(2), 21-25.</p> <p>Kutz, C. (2014). How norms die: Torture and assassination in American security policy. <i>Ethics & International Affairs</i>, 28(4), 425-449.</p>	<p>The Act of Killing (2012)</p> <p>Machuca (2004)</p> <p>Z (1969)</p> <p>Missing (1982)</p> <p>The Lives of Others (2006)</p> <p>The Wave (2008)</p> <p>The Torture Question (2005)</p> <p>Secrets, Politics, and Torture (2015)</p>
11°	<p>Η γενοκτονία:</p> <p>η αποκορύφωση της βίας του ισχυρού: η γενοκτονία των Τούτσι στη Ρουάντα</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Αντωνίου, Γ. (2014). Προλεγόμενα: Θύτες, θύματα και η κληρονομιά της βίας στον 20ό αιώνα. <i>Επιστήμη και Κοινωνία</i>, 32.</p> <p>Μπιγλίνης, Η. (2014), Η γέννηση της «γενοκτονίας», <i>Καθημερινή</i> (31 Αυγούστου), http://www.kathimerini.gr/781839/opinion/epikairothta/politik/h/h-gennhsh-ths-gekoktonias</p> <p>Χουλιάρης, Α. (1997). Η γενοκτονία στη Ρουάντα. Στο <i>Η κατάρρευση του κράτους στην Αφρική: τα Αίτια των Συγκρούσεων στη Λιβερία, τη Σομαλία και τη Ρουάντα</i>. Αθήνα: Στοχαστής.</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>Waller, J. (2007). Killers of Conviction: Groups, Ideology, and Extraordinary Evil. Στο <i>Becoming evil: How ordinary people commit genocide and mass killing</i>. Oxford: Oxford University Press. 29-54</p> <p>Semelin, J. (2002). From massacre to the genocidal process. <i>International Social Science Journal</i>, 54(174), 433-442.</p> <p>Chirot, D., & McCauley, C. (2006). Why Genocides? Are They Different Now Than in the Past?. In <i>Why not kill them all?: The logic and prevention of mass political murder</i>. Princeton: Princeton University Press. 11-50</p> <p>Valentino, B. A. (2004). The Strategic Logic of Mass Killing. In <i>Final solutions: Mass killing and genocide in the 20th century</i>.</p>	<p>The Killing Fields (1984)</p> <p>Hotel Rwanda (2004)</p> <p>Sometimes in April (2005)</p> <p>Beyond the Gates (2005)</p> <p>Shake Hands with the Devil (2007)</p>

		<p>Ithaca: Cornell University Press. 66-90</p> <p>Straus, S. (2004). How many perpetrators were there in the Rwandan genocide? An estimate. <i>Journal of Genocide Research</i>, 6(1), 85-98.</p> <p>Taylor, C. C. (2013). Genocide and the Religious Imaginary in Rwanda. In Juergensmeyer, M., Kitts, M., & Jerryson, M. K. (Eds.). <i>The Oxford Handbook of religion and violence</i>. Oxford: Oxford University Press.</p>	
	ΠΕΡΑ από την ΑΜΕΣΗ ΒΙΑ		
12 ^ο	<p>Ο φόβος της βίας ως πολιτική:</p> <p>η παράταση της «κατάστασης έκτακτης ανάγκης» και η δημοκρατία</p>	<p>Βιβλιογραφία στην ελληνική γλώσσα:</p> <p>Agamben, G. (2005). <i>Κατάσταση Εξαιρέσης: Όταν η «έκτακτη ανάγκη» μετατρέπει την εξαίρεση σε κανόνα</i> (Μ. Οικονομίδου, μετ.). Αθήνα: Πατάκης. 11-59</p> <p>Καλή, Β. Στην Κανονικότητα της Εξαιρέσης: Ένομη Βία, «Έκτακτες Περιστάσεις», Απόβλητες Ζωές. <i>CrimeVsSocialcontrol</i>. https://crimevssocialcontrol.blogspot.com/2009/12/blog-post_24.html</p> <p>Βιβλιογραφία στην αγγλική γλώσσα:</p> <p>McGovern, M. (2011). The dilemma of democracy: collusion and the state of exception. <i>Studies in Social Justice</i>, 5(2), 213-230.</p> <p>Buzan, B. (1991) "New Patterns of Global Security in the Twenty-First Century". <i>International Affairs</i>, 67(3), 431-451</p> <p>Vultee, F. (2010). Securitization: A new approach to the framing of the "war on terror". <i>Journalism Practice</i>, 4(1), 33-47.</p> <p>Lührmann, A., & Rooney, B. (2021). Autocratization by decree: States of emergency and democratic decline. <i>Comparative Politics</i>, 53(4), 617-649.</p> <p>Grogan, J. (2020). States of emergency. <i>European Journal of Law Reform</i>, 22(4), 339.</p>	
13 ^ο	<p>Η αναπαράσταση της βίας:</p> <p>η αποτύπωση της βίας στον κινηματογράφο</p>	Παρουσιάσεις εργασιών	

(4) ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ και ΜΑΘΗΣΙΑΚΕΣ ΜΕΘΟΔΟΙ - ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΤΡΟΠΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ <i>Πρόσωπο με πρόσωπο, Εξ αποστάσεως εκπαίδευση κ.λπ.</i>	<p>Η διδασκαλία του μαθήματος γίνεται μέσω διαλέξεων. Κάθε διάλεξη εξετάζει ένα ζήτημα ή μία περίπτωση με τρόπο αυτοτελή, ακολουθώντας, ωστόσο, μια λογική εξέλιξη που θα επιτρέπει την προοδευτική κατανόηση των υπό εξέταση ζητημάτων. Σημαντικό ρόλο στη διδασκαλία παίζει η χρήση οπτικοακουστικού υλικού, τόσο στη διάρκεια των διαλέξεων και ως συμπληρωματικό υλικό διδασκαλίας.</p>		
ΧΡΗΣΗ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ <i>Χρήση Τ.Π.Ε. στη Διδασκαλία, στην Εργαστηριακή Εκπαίδευση, στην Επικοινωνία με τους φοιτητές</i>	<p>Στο πλαίσιο του μαθήματος, όπου είναι εφικτό, θα γίνεται χρήση οπτικοακουστικού υλικού (σύντομα βίντεο και ηχητικά ντοκουμέντα) για να καθίσταται περισσότερο άμεσο και ενδιαφέρον το μάθημα.</p> <p>Η διάλεξη (powerpoint), επιπλέον οπτικοακουστικό υλικό και κείμενα εμβάθυνσης θα αναρτώνται στην ηλεκτρονική πλατφόρμα (eclass) και στα οποία θα έχουν πρόσβαση όλοι οι φοιτητές. Θα γίνει χρήση, επίσης, άλλων δυνατοτήτων που προσφέρει το eclass, όπως η ηλεκτρονική κατάθεση εργασιών και ανάρτηση βαθμολογίας.</p>		
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ	<table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td style="width: 50%;">Δραστηριότητα</td> <td style="width: 50%;">Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου</td> </tr> </table>	Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου
Δραστηριότητα	Φόρτος Εργασίας Εξαμήνου		

<p>Περιγράφονται αναλυτικά ο τρόπος και μέθοδοι διδασκαλίας. Διαλέξεις, Σεμινάρια, Εργαστηριακή Άσκηση, Άσκηση Πεδίου, Μελέτη & ανάλυση βιβλιογραφίας, Φροντιστήριο, Πρακτική (Τοποθέτηση), Κλινική Άσκηση, Καλλιτεχνικό Εργαστήριο, Διαδραστική διδασκαλία, Εκπαιδευτικές επισκέψεις, Εκπόνηση μελέτης (project), Συγγραφή εργασίας / εργασιών, Καλλιτεχνική δημιουργία, κ.λπ.</p> <p>Αναγράφονται οι ώρες μελέτης του φοιτητή για κάθε μαθησιακή δραστηριότητα καθώς και οι ώρες μη καθοδηγούμενης μελέτης σύμφωνα με τις αρχές του ECTS</p>	<table border="1"> <tr> <td>Διαλέξεις</td> <td>13 εβδ. x 3 ώρες = 39 ώρες</td> </tr> <tr> <td>Ατομική Εργασία με παρουσίαση</td> <td>6 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5 + 3 ώρες = 30 ώρες</td> </tr> <tr> <td>3 Πρόοδοι (αντί εξετάσεων)</td> <td>(4 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5) x 3 = 54 ώρες</td> </tr> <tr> <td>Τελικές Εξετάσεις</td> <td>13 Εβδ x 3 ώρες x 1,5 = 58,5 ώρες</td> </tr> <tr> <td>Σύνολο</td> <td>123 ή 127,5 ώρες</td> </tr> </table>	Διαλέξεις	13 εβδ. x 3 ώρες = 39 ώρες	Ατομική Εργασία με παρουσίαση	6 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5 + 3 ώρες = 30 ώρες	3 Πρόοδοι (αντί εξετάσεων)	(4 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5) x 3 = 54 ώρες	Τελικές Εξετάσεις	13 Εβδ x 3 ώρες x 1,5 = 58,5 ώρες	Σύνολο	123 ή 127,5 ώρες
	Διαλέξεις	13 εβδ. x 3 ώρες = 39 ώρες									
	Ατομική Εργασία με παρουσίαση	6 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5 + 3 ώρες = 30 ώρες									
	3 Πρόοδοι (αντί εξετάσεων)	(4 Εβδ. x 3 ώρες x 1,5) x 3 = 54 ώρες									
	Τελικές Εξετάσεις	13 Εβδ x 3 ώρες x 1,5 = 58,5 ώρες									
Σύνολο	123 ή 127,5 ώρες										
<p>ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΦΟΙΤΗΤΩΝ Περιγραφή της διαδικασίας αξιολόγησης</p> <p>Γλώσσα Αξιολόγησης, Μέθοδοι αξιολόγησης, Διαμορφωτική ή Συμπερασματική, Δοκιμασία Πολλαπλής Επιλογής, Ερωτήσεις Σύντομης Απάντησης, Ερωτήσεις Ανάπτυξης Δοκιμίων, Επίλυση Προβλημάτων, Γραπτή Εργασία, Έκθεση / Αναφορά, Προφορική Εξέταση, Δημόσια Παρουσίαση, Εργαστηριακή Εργασία, Κλινική Εξέταση Ασθενούς, Καλλιτεχνική Ερμηνεία, Άλλη / Άλλες</p> <p>Αναφέρονται ρητά προσδιορισμένα κριτήρια αξιολόγησης και εάν και που είναι προσβάσιμα από τους φοιτητές.</p>											
<p>Η αξιολόγηση των φοιτητών γίνεται με τρεις τρόπους:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Τελικές γραπτές εξετάσεις (60%) 2. Ατομική εργασία (30%) 3. Παρουσίαση Εργασίας (10%) 4. Τρεις (3) πρόοδοι (προαιρετικά) 											
<p>Γραπτές εξετάσεις Ο βαθμός των γραπτών εξετάσεων στο τέλος του εξαμήνου αντιστοιχεί στο 60% του τελικού βαθμού.</p> <p>Εργασία Οι φοιτητές, επίσης, θα πρέπει να παραδώσουν στο τέλος του εξαμήνου μια σύντομη εργασία (2000-2500 λέξεις). Ο βαθμός της εργασίας θα συνυπολογιστεί (με 30% βαρύτητα) στον καθορισμό του τελικού βαθμού. Η εργασία θα εξετάζει μία από τις ταινίες/ντοκυμαντέρ, που προτείνονται ως συμπληρωματικό οπτικοακουστικό υλικό στις επιμέρους διαλέξεις. Ο στόχος είναι να εντοπίσουν τον τρόπο με τον οποίο απεικονίζεται και αξιολογείται η πολιτική βία όπως και το κατά πόσο αυτή η απεικόνιση συμβαδίζει με τις θεωρίες που έχουν εξεταστεί στο μάθημα. Η εργασία θα πρέπει να δηλωθεί στην αντίστοιχη «Ομάδα Χρηστών» στο eclass.</p>											
<p>Παρουσίαση Εργασίας Οι φοιτητές θα πρέπει να παρουσιάσουν την εργασία τους στην τάξη. Ο βαθμός της παρουσίασης της εργασίας αντιστοιχεί στο 10% του τελικού βαθμού.</p> <p>Πρόοδοι Αντί των γραπτών εξετάσεων, οι φοιτητές μπορούν να εξεταστούν με τη μέθοδο των προόδων. Οι πρόοδοι θα πραγματοποιούνται σε προκαθορισμένες ημερομηνίες και θα περιλαμβάνουν ερωτήσεις πολλαπλής επιλογής και ερωτήσεις σύντομης απάντησης (2-3 παράγραφοι). Για να ληφθεί υπόψη ο βαθμός των προόδων, ο φοιτητής/-τρια θα πρέπει να βαθμολογηθεί με βαθμό πάνω από τη βάση σε δύο (2) από τις τρεις (3) συνολικά προόδους. Για τον υπολογισμό του συνολικού βαθμού των προόδων, θα ληφθεί υπόψη ο μέσος όρος των δύο προόδων με τον υψηλότερο βαθμό. Ο προκύπτων βαθμός θα αντικαθιστά τον βαθμό των εξετάσεων και θα αντιστοιχεί στο 60% του τελικού βαθμού. Σε περίπτωση που ο φοιτητής/-τρια δεν έχει βαθμό πάνω από τη βάση στις δύο από τις τρεις προόδους ή θέλει να βελτιώσει τον βαθμό του/της, έχει το δικαίωμα να ζητήσει να μην ληφθεί υπόψη ο βαθμός των προόδων και να συμμετάσχει στις τελικές εξετάσεις. Σε αυτή τη περίπτωση, υπολογίζεται ο βαθμός των εξετάσεων, ανεξάρτητα αν είναι χαμηλότερος από αυτόν των προόδων.</p>											

(5) ΣΥΝΙΣΤΩΜΕΝΗ-ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Προτεινόμενη Βιβλιογραφία:

Βασικά εγχειρίδια:

Law, Randal. *Τρομοκρατία: μια παγκόσμια ιστορία*. Αθήνα: ΠΕΚ, 2020

Labica, Georges. *Βία. Ποια βία*; Αθήνα: Εκτός Γραμμής, 2014

Για συμπληρωματική βιβλιογραφία ανά θεματική ενότητα βλ. παραπάνω «Περιεχόμενο Μαθήματος / Θεματικές Ενότητες». Οι πηγές για τις οποίες δεν παρέχεται σύνδεσμος (link) είναι διαθέσιμες στη βιβλιοθήκη ή είναι αναρτημένες στο eclass, στα Έγγραφα, στον αντίστοιχο φάκελο.

- Συναφή επιστημονικά περιοδικά:

Journal of Peace Research	Defense and Security Analysis
Journal of Conflict Resolution	International Journal of Conflict and Violence
Small Wars & Insurgencies	International Journal of Conflict Management
International Security	Journal of Aggression, Conflict, and Peace Research
Terrorism and Political Violence	Journal of Conflict Studies
Conflict Management and Peace Science	Journal of Religion, Conflict, and Peace
Studies in Conflict & Terrorism	Contemporary Security Policy
Security Studies	Journal of Strategic Studies

-Άλλες πηγές

Correlates of War (COW Database)	http://correlatesofwar.org/
The Uppsala Conflict Data Program (UCDP)	http://www.pcr.uu.se/research/ucdp/
The Peace Research Institute Oslo (PRIO)	http://www.prio.org/
Small Wars Journal	http://smallwarsjournal.com/
The Jamestown Foundation (ειδικά Terrorism Monitor)	http://www.jamestown.org/
The International Centre for the Study of Radicalisation and Political Violence (ICSR)	http://icsr.info/
The International Relations and Security Network (ISN)	http://www.isn.ethz.ch/
The World Security Network Foundation (WSN)	http://www.worldsecuritynetwork.com
International Crisis Group	https://www.crisisgroup.org/
Violence Research Centre	http://www.vrc.crim.cam.ac.uk
Center for the Study and Prevention of Violence	http://www.colorado.edu/cspv/
Centre for the Study of Religion and Conflicts	https://csrc.asu.edu
Terrorism Research Centre	http://www.terrorism.org/about/